

Jesper Larsen

E-mail: ipressen@gmail.com

GENERALDIREKTØREN

DR Byen

Emil Holms Kanal 20

DK-0999 København C

T +45 3520 3040

www.dr.dk

Maria Rørbye Rønn

D +45 3520 3628

12. september 2017

Kære Jesper Larsen

Du har den 10. juli 2017 klaget over programmet "Sidste nyt fra Østfronten", som er blevet sendt den 8. juli 2017 på DR2. Efter at redaktionen afviste din kritik samme dag, har du klaget videre til lytternes og seernes redaktør. Han har nu gennemgået sagen og udarbejdet en indstilling til min afgørelse.

Jeg fremsender hermed indstillingen, hvis konklusion jeg har valgt at følge.

Med venlig hilsen

Maria Rørbye Rønn

Generaldirektør

Kopi: Journalen

Jurachef Peter Skov

Etikchef Inger Bach

Redaktionschef Heidi Robdrup

Chefkonsulent Marianne Juul

Gennemgang af sagen.

Selve programmet. "Sidste nyt fra Østfronten."

Den 8. juli 2017 havde DR2 premiere på et nyt program, som tilstræber at give et kritisk syn på russisk information og misinformation. I programomtalen står der: *"Rusland rasler med sablen, Nordkorea tester langdistancemissiler og dialogen om menneskerettigheder med Kina er forstummet. Men hvori består egentlig truslerne fra øst, og hvordan føres kampen mod Vesten i dag? Det undersøger tidligere korrespondent og sprogofficer Anna Libak i "Sidste nyt fra Østfronten"."*

I første afsnit af programmet medvirker journalist og blogger Jesper Larsen som gæst.

Han er klager og vil i det følgende blive betegnet JL.

Værten Anna Libak vil blive betegnet AL.

Klager var inviteret til et interview om klagers rolle som "trod" for russiske interesse og klagers tilknytning til den russiskstøttede oprørsbevægelse på Krim. Undervejs i interviewet konfronterede værten AL klager med et citat, som klager - ifølge værten - skulle have sendt til DRs Ruslandskorrespondent Matilde Kimer på en sms.

Den relevante passage:

AL: "Vil du give mig ret i, at nogle gange så går du lidt for vidt, fordi jeg mødte DRs korrespondent, Matilde Kimer, hun viser mig en sms, og der står: "Ved du godt, at Libaks mand arbejder for CIA?" Og nu skal det siges, ja, nu skal det siges til seerne, at min mand på det tidspunkt var ambassadør i Ukraine. Men det kom jo som et chok - også for ham - at han arbejdede for CIA. Og derfor vil jeg spørge dig: Hvordan finder du på at skrive den slags?"

JL: Okay, jeg kan simpelt hen ikke huske, at jeg har skrevet den der sms, det må jeg sige, det er..altså ..jeg vil ikke benægte, at jeg kunne have gjort det måske i et vådt øjeblik, eller sådan noget, men..

(AL afbryder) Men tror du, at han arbejder for CIA?

JL: Jeg har ikke sendt en sms,..det er simpelt hen ikke rigtigt det du siger, for jeg har ikke engang Matilde Kimers telefonnummer..

(AL afbryder) Jamen, jeg har jo simpelt hen set den!

JL: Jamen, jeg har ikke Matilde Kimers telefonnummer

AL: Nå.

JL: Så, ..(AL afbryder)

AL: Men jeg har set den!

JL: Så det har været en messenger-besked, eller et eller andet på et tidspunkt, og så har det været en del af en debat eller noget som helst, nej, men ..(AL afbryder)

AL: Ej, må jeg ikke lige spørge: Tror du så, tror du, at han arbejder for CIA?

JL: Nej, jeg tror ikke, at han arbejder for CIA, men jeg må sige, at jeg synes, at det er et problem med den mistænkelighed, som der er skabt over for mig, og jeg er sikker på, at det her har været i en eller anden kontekst, som vi så ikke lige..øh...

AL afbryder: Men må jeg så ikke lige spørge dig: Hvordan går det til, at du bruger al din vågne tid på at udbrede pro-russiske standpunkter i Danmark. Hvorfor gør du det?

JL: Det gør jeg ikke, nu kalder du det for pro-russiske, hvis vi siger noget, så har jeg jo mere brugt min tid på. øh, som du ville formulere det, at så mistillid til pressen..og det er jo nødvendigt med nogle kritiske borgere.

Om klagen.

Den 10. juli klager JL til redaktionschef Heidi Robdrup (HR). Hun er ansvarshavende redaktionschef for "Sidste nyt fra Østfronten."

JL skriver, at han i udsendelsen blev konfronteret med et citat, som værten hævdede, at han skulle have skrevet og sendt på sms, men som han aldrig har skrevet.

Klager vedhæfter en korrespondance med redaktionschef HR. Deri er en kopi af en Messenger-besked til DRs Ruslandskorrespondent fra klager, men hvor kun et par linjer af beskeden er synlig og fremhævet. Det er det, som klager mener, at studieværten hentydede til med sit citat fra en sms-besked. Linjerne indgår i en længere tekst, der ikke er læsbar. Men i den læselige del af teksten står: *"Libak (gift med dansk CIA-ambassadør til Ukraine) sammenligner mine synspunkter med gerningsmanden for et muslimsk æresdrab. Det er da helt sort!"*

Klager skriver i en mail til redaktionschef HR: *"Teksten indgår i en kontekst, hvoraf det er klart, at jeg ved brug af ordet "CIA-ambassadør" henviser til en politisk holdning om uselvstændig dansk udenrigspolitik, som man kunne have spurgt mig om direkte."*

Messenger-beskeden er fra november 2016.

Klager kræver en rettelse fra DR og erkendelse af, at det var et falsk citat.

Redaktionschef HR svarer klager den 10. juli. Hun afviser, at klager i interviewet bliver konfronteret med et ordret citat. Hun medgiver, at der ikke er tale om en sms, men en Messenger-besked. Redaktionschefen forklarer, at værten AL ikke citerer, men giver et "indholdsreferat" i den pågældende udtalelse i udsendelsen.

Redaktionschefen forklarer, at gæsten/klager får mulighed for at forklare sig. Det sker – ifølge redaktionschefen – allerede med værtens første spørgsmål til gæsten. *"Hvordan kan du finde på at skrive den slags?"*

Gæsten/klager får mulighed for at forklare sig og tydeliggøre sit standpunkt, skriver redaktionschefen. Redaktionschef HR afviser kravet om en rettelse, men tilbyder at lægge hele klagers Messenger-besked ud på Deadlines facebookside samt på DRs Fejl og Faktaside, så alle selv kan læse den og selv bedømme indholdet.

Klager skriver og afviser redaktionschefens tilbud. Klager ønsker, at DR trækker det – han opfatter som et citat – tilbage som en misforståelse fra DRs side. DR bør meddele offentligheden, at klager ikke har skrevet det, han bliver konfronteret med. Klager uddyber, at han opfatter Messenger-beskeden som privat, og at der derfor fra DRs side er tale om en lækage af privat korrespondance. Klager skriver videre, at han mener, at hvis han sender noget privat til én journalist fra DR, så bør en journalist fra et andet medie ikke efterfølgende have adgang til det.

Redaktionschefen HR svarer. Hun forklarer, at interviewet handler om, hvornår man som politisk aktiv borger/journalist/debattør blot netop er det, og hvornår man hører til kategorien "troid". Altså en aktør som forsøger at påvirke dækningen af bestemte begivenheder, som man er utilfreds med mediernes omtale af. HR føjer til, at man i programmet undlod at fortælle, at klager tilbage i 2015 skrev til HR for at oplyse, at værten AL's mand er "amerikansk uddannet."

Redaktionschefen har siden over for mig oplyst, at det har spillet en rolle for hendes og redaktionens opfattelse af klager som gæst, at han ved flere lejligheder har forsøgt at påvirke redaktionen ved at henvende sig.

HR skriver til klager: *"Du skriver, at du opfatter beskeder til Matilde Kimer som private. Matilde Kimer er professionel Ruslandskorrespondent for DR og modtager med jævne mellemrum henvendelser fra seere. Og så er der en mindre gruppe, der oftere og gentagne gange agiterer for en bestemt diskurs, og som har en mere professionel kommunikationsadfærd – herunder dig selv. Fælles for alle henvendelser er, at de er reaktioner på Matilde Kimers virke for DR og ikke af privat karakter. Matilde Kimer har ikke af egen drift henvendt sig til os, men har svaret os, da vi undersøgte miljøet i forbindelse med vores research. Indholdet af beskeden er på ingen måde af privat karakter, men et klassisk eksempel på en henvendelse, der har som ambition at ændre den journalistiske dækning i en retning, som du finder mere korrekt."*

Og et afsnit senere i mailen skriver HR:

"Sender man materiale til en DR-journalist, kan man indgå aftale om, at materialet udelukkende må benyttes i DR-regi. Men det sker også, at DR indgår journalistiske samarbejdsaftaler med andre medier, for eksempel i en avis, der så deler research og ressourcer i det journalistiske arbejde."

Redaktionschefen har forklaret, at DRs ruslandskorrespondent deltog i et idé-udviklingsmøde forud for "Sidste nyt fra Østfronten." Her spurgte HR – efter egen forklaring – om der var nogen, der kendte JL. Det bekræftede de tilstedeværende, herunder Ruslandskorrespondenten. Hun fandt uopfordret den gamle Messenger-besked frem fra klager som et eksempel på forsøg på påvirkning – ifølge redaktionschefens forklaring.

På den anden side har klager forklaret, at DRs Ruslandskorrespondent i en offentlig Facebook-tråd den 12. juli 2017 skrev, at hun ikke ville offentliggøre beskeden, fordi klager ikke ønskede det. Klager har fremsendt Facebook-kommentaren fra Kimer, der lyder: *"Jeg ved, at den programansvarlige har tilbudt ham at lægge hele teksten ud, men det tror jeg ikke at han er interesseret i. Derfor lægger jeg den heller ikke ud. Men konstaterer blot, at (JL) til mig har skrevet, at (Als) mand var CIA-ambassadør."*

Klager henvender sig til mig den 4. august. Han er ikke tilfreds med svarene. Klager formulerer sin kritik som spørgsmål rettet til mig. De lyder som følger:

Spørgsmål 1: Er Jesper Termansen enig i, at seerne må formodes at opfatte ordene som et citat, og i benægtende fald hvad er så begrundelsen?

Er Jesper Termansen enig i, at DR ikke kan dokumentere det jeg beskyldes for at have skrevet til Matilde Kimer, og at påstanden dermed er udokumenteret?

Er det i overensstemmelse med DRs etik og værdier, at en studievært laver kritiske interviews, der vedrører dennes nærmeste familie?

Er det i overensstemmelse med DRs etik og værdier at fortie information om sin egen undersøgelse og i stedet mistænkeliggør min akkreditering? Hvorfor? (Dette spørgsmål begrundes klager således: Rejser til såvel Krim-halvøen og Donetsk i Østukraine (Donetsk Folkerepublik / Malorossiya) blev i udsendelsen beskrevet som "hundredyre". Jeg har googlet mig til gennemsnitlige danskeres forbrug på sommerferier og kan konstatere mine rejser ligger i den lave ende af den gennemsnitlige danskers.)

Mener DR betegnelsen "hundedyr" er en retvisende beskrivelse af rejseomkostningerne til Krim/Donetsk, og hvad ligger til grund for denne vurdering/beregning?

Indstilling fra lytternes og seernes redaktør

Klagers første kritikpunkt – formuleret som et spørgsmål – drejer sig om, at klager mener, at han udsættes for et falsk citat, og at dette kun af seerne kan opfattes som et citat.

Om DRs værdier står der i forordet til DRs etiske retningslinjer: *"Vi lægger afgørende vægt på grundig research, hæderlighed og ordentlighed i programarbejdet. Vi taler ikke mod bedre vidende og har ikke skjulte dagsordner."*

Værten AL nævner, at gæsten (klager) over for DRs Ruslandskorrespondent har omtalt værtens mand som én, der arbejder for CIA.

Kendsgerningen er, at klager i en Messenger-besked (og ikke en sms) parentetisk har omtalt værten AL's mand som "CIA-ambassadør". Det må opfattes sådan, at værten refererer det samme indhold, som fremgik af klagers Messenger-besked til Ruslandkorrespondenten. At udsagnet var videreformidlet på Messenger og ikke sms er ganske vist en fejl, men af bagatelagtig betydning. Det afgørende er, at der ikke er forskel på substansen. Gæsten får mulighed for at afvise og korrigere værten undervejs i interviewet. Gæsten anfører således, at han ikke kan have sendt en sms, men at det må være en Messenger-samtale, og at han ikke brugte ordene "CIA-ambassadør" i en absolut og konkret forstand, men at det gik på den danske regerings fløgtighed over for USA, sådan som gæsten (klager) opfatter situationen. Omdrejningspunktet for oplysningen i denne sammenhæng er at udfordre klager som interviewgæst med de betegnelser og ord, som klager bruger i debatten om Rusland og Krim. Det er også, hvad klager var stillet i udsigt ved invitationen til at komme i studiet.

Det var ganske vist en mindre fejl, at værten AL undervejs i interviewet insisterede (fejlagtigt) på, at hun havde set den omtalte CIA-besked på en sms, men det er ikke en overtrædelse af DRs etik.

Private meddelelser

Klager kritiserer i sin uddybning til det første spørgsmål til lytternes og seernes redaktør, at DR refererer en privat besked mellem klager og DRs korrespondent Matilde Kimer. Klager kritiserer endvidere, at DRs redaktionschef, efter at have læst

klagen, flytter bevisbyrden, så klager skal bevise sin uskyld ved at korrespondancen offentliggøres på DRs hjemmeside.

Der er forskellige bestemmelser i DRs etik, som er relevante i denne forbindelse.

DRs etiske retningslinjer rummer et afsnit om brevhemmelighed. (Kap. 5)

Heri står, at *“DR respekterer brevhemmeligheden. Du må ikke gøre dig bekendt med indholdet af breve, optegnelser eller andre former for lukkede meddelelser.*

Undtagelser skal godkendes af relevant direktør i samråd med DR Jura.”

Men der findes også bestemmelser, som redegør for, at der er andre præmisser for centrale DR-ansattes – herunder korrespondenters– ytringer end ansatte i almindelighed.

I afsnittet om centralt placerede medarbejdere står der (kapitel 19) står der: *“For centralt placerede medarbejdere, her defineret som værter, korrespondenter og ledende medarbejdere, gælder det, at deres personlige ytringer og tilknytningsforhold vanskelig kan holdes adskilt fra den centrale DR-funktion, de indtager. Konkret betyder det, at selv om en ytring ligger indenfor ytringsfrihedens grænser, kan der opstå konflikt i forhold til DRs funktionsevne. Det gælder, hvis der er en konkret, aktuel og væsentlig risiko for, at DRs forpligtelser til saglighed og upartiskhed i informationsformidlingen lider skade som følge af ytringen.”*

I følge DRs etiske retninger har DR ansatte deres private ytringsfrihed, men for visse nøglemedarbejdere – herunder korrespondenter – vil der være situationer, hvor den private rolle og den arbejdsmæssige glider sammen, og hvor det er vanskeligt at skille rollerne fra hinanden. Ytringer fremsat privat kan i visse tilfælde være omfattet af arbejdet.

Der kan være flydende grænser for, hvad der er helt private ytringer, og hvad der hører under arbejdsmæssig korrespondance, fordi Facebook for mange også er et arbejdsredskab i DR. Det afhænger i høj grad af de konkrete omstændigheder.

Matilde Kimer har – så vidt sagen er oplyst – selv oprettet to Facebook-profiler. Den ene som journalist, den anden af privat karakter. Ingen af profilerne er dog officielle DR-oprettede profiler. De er oprettet af Matilde Kimer selv. I dette tilfælde er korrespondancen gået via Kimers private ”arbejdsprofil.” Der er dog stadig tale om en privat konto, Kimer har oprettet hos Facebook, og ikke en officiel profil, DR måtte have oprettet til korrespondenten.

DRs etiske retningslinjer rummer bestemmelser for, hvordan DR betragter medarbejders private konti på sociale medier – herunder Messenger og Facebook. Heri slås det fast, at hovedreglen er, at en profil betragtes som privat og uden sammenhæng med DRs, men at medarbejdere skal tænke sig om. Imidlertid er der en praksis for, at DR-ansatte bruger deres private konti i arbejdet blandt andet til kontakt til kilder. Altså at medarbejdere har en Facebook-konto, som de både bruger

til privat kommunikation og samtidig bruger arbejdsmæssigt til blandt andet kildekontakt og brugerhenvendelser.

Dette er klart uheldigt set alene ud fra spørgsmålet om, hvordan man afgrænser de private ytringer fra de arbejdsmæssige. Det gør det også uklart, hvilke rettigheder DR har til stof fra medarbejdernes private konti. Navnlig gør det grænsen uklar mellem, hvad der er medarbejderes helt private ytringer for eksempel på den lukkede del af Facebook (Messenger), og hvad der relaterer til arbejdet.

Uklarheden øges, når medarbejdere – uanset position – selv opretter flere private profiler, hvoraf medarbejderne selv anser den ene for "arbejdsrelateret" og den anden for privat.

DR har i udgangspunktet ikke ret til medarbejderes private meddelelser lige så lidt, som DR har adgang til andres private meddelelser. Men dele af ikke-offentlig kommunikation, som den der i dette tilfælde er sket mellem Ruslands-korrespondenten og klager, ligger alligevel inden for arbejdsfæren.

Redaktionschefen kommenterer forholdet således i en forklarende mail: *"Angivelsen af den daværende ambassadør til Ukraines relation til CIA er nøje udvalgt, fordi den er et konkret eksempel på, hvordan (JL) kommunikerer om og med Ruslands-korrespondenter og -medier – og fordi den kun involverer DR, den unavngivne ambassadør (ALs mand, som hun også oplyser i udsendelsen) og (JL) selv. Derudover har vi på forhånd sikret os via mail sendt til mig, at (JLs) interesse for ambassadøren i den pågældende messenger-besked ikke er en enlig svale."*

I denne sag har Matilde Kimer som Ruslandskorrespondent for DR faktisk haft en rolle at spille i tilrettelæggelsen af "Sidste nyt fra Østfronten." Hun har deltaget i det idé-møde, som gik forud. Hun har endvidere selv taget initiativ til at vise Messenger-beskeden for mødets deltagere. Dermed har hun lagt op til, at den er en del af den redaktionelle proces. Men det ændrer ikke ved det grundlæggende, at klager har ret i, at en privat Facebook-besked principielt er – netop privat og ikke et DR-anliggende. Det vil være hensigtsmæssigt, hvis DR i fremtiden præciserer sine regler om interaktive medier, så det står klart, hvordan man som medarbejder skal forholde sig til arbejdsrelaterede henvendelser til private konti, og hvordan man selv som DR-ansat skal kommunikere i en arbejdssammenhæng over de sociale medier. I lyset af sagen her vil jeg kigge nærmere på DRs medarbejderes brug af personlige, private profiler på interaktive medier i arbejdsmæssig sammenhæng.

Habilitet

Det tredje spørgsmål/kritikpunkt drejer sig om studieværtens interview, der vedrører dennes nærmeste familie.

Spørgsmålet er beskrevet i DRs etiske regler kapitel 19. Her fremgår det, at DRs medarbejdere også er underlagt Forvaltningslovens principper, jævnfør Forvaltningslovens § 3.

Der står i kapitlet følgende:

"Derfor må du ikke sammenblende personlige/og eller private interesser med dit arbejde."

Endvidere står der: *"DR's medarbejdere har pligt til at oplyse nærmeste chef om lønnede og ulønnede aktiviteter. Medarbejderne har også pligt til at oplyse om medlemskaber og engagementer, som kan skabe interessekonflikter i forhold til deres arbejdsopgaver. Oplysningspligten omfatter også familiemæssige, økonomiske eller politiske forhold, som kan skabe interessekonflikter i forhold til de ansattes arbejdsopgaver."*

Og der står: *"Som DR-medarbejder må du ikke beskæftige dig med en virksomhed eller organisation, som du eller din nærmeste familie har personlige eller økonomiske interesser i."*

Ser man på Forvaltningslovens bestemmelser i kapitel 2 stk. to står der om habilitet:

"Inhabilitet foreligger dog ikke, hvis der som følge af interessens karakter eller styrke, sagens karakter eller den pågældendes funktioner i forbindelse med sagsbehandlingen ikke kan antages at være fare for, at afgørelsen i sagen vil kunne blive påvirket af uvedkommende hensyn."

Der findes meget få afgørelser fra DRs lytter og seerredaktør, der har med problemstillingen at gøre. DRs etikchef Inger Bach sagde den 5. december 2014 til fagbladet 'Journalisten':

»Vi har ikke specificeret ud, at hvis du for eksempel er gift med en, der arbejder for en bestemt virksomhed eller organisation, så er det et problem. For det beror på en meget individuel stillingtagen. Pointen er, at det er en vurdering i hver enkelt sag, om uafhængigheden er på spil. Og hvis man som medarbejder tænker, at der kan være en interessekonflikt, er man forpligtet til at gå til sin chef med det. For private relationer må aldrig give anledning til, at der berettiget kan stilles spørgsmål ved journalistens uafhængighed og upartiskhed.»

Jeg udleder følgende:

*DR-medarbejdere og navnlig værter og lignende nøglemedarbejdere har pligt til at oplyse nærmeste chef om eventuelle familiære relationer (ægtefælle for eksempel) i forbindelse med konkret arbejdsopgave.

*Det er en konkret og individuel vurdering fra DRs ledelse i hver enkelt sag, om der kan være tale om inhabilitet.

*Familiære relationer må aldrig give anledning til, at lyttere og seere berettiget kan så tvivl om DRs upartiskhed.

*DR har ikke pligt til at oplyse om medarbejderes individuelle personlige forhold – herunder ægtefællers job – som led i en overvejelse om inhabilitet.

*Bestemmelserne i Forvaltningsloven tager sigte på offentlige personer, der medvirker til egentlig sagsbehandling. I den kommenterede udgave af Forvaltningsloven tales der om, at "den pågældendes funktioner i forbindelse med sagsbehandlingen skal være af en sådan art, at der faktisk består en mulighed for at han kan øve indflydelse på afgørelsen."¹

En DR-medarbejder er altså ikke i sig selv inhabil alene som følge af et slægtskab med eksempelvis en ægtefælle. Der skal foreligge andre omstændigheder, som begrundes, at den pågældende "som følge af interessens karakter eller styrke, sagens karakter eller den pågældendes funktion i forbindelse med sagsbehandlingen" vil kunne påvirke med uvedkommende hensyn."

Redaktionschefen begrundes valget af eksempel og fremgangsmåden således:

"Eksemplet med angivelsen af den daværende ambassadør til Ukraines relation til CIA er nøje udvalgt, fordi den er et konkret eksempel på, hvordan (JL) kommunikerer om og med Ruslands-korrespondenter og -medier. Og netop konfronteret med dette eksempel fortæller (JL) selv i interviewet, at han har brugt sin tid på at så mistillid til pressen. Eksemplet bruges således netop til at belyse, hvad det kan være for metoder, der kan bruges, og det var netop, hvad redaktionen ønskede at illustrere overfor seere, der ikke nødvendigvis har adgang eller kendskab til sådanne arbejdsmetoder. Eksemplet var ligeledes udvalgt, fordi det kun involverer DR, den unavngivne ambassadør (AL's mand, som hun også oplyser i udsendelsen) og (JL) selv. Vi undgår på den måde at indblande udenforstående parter. Vi har dokumentation for - via mail sendt til mig tidligere, at (JL) interesse for ambassadøren i den pågældende messenger-besked ikke er en enlig svale.

¹ Forvaltningsret, 2002, Hans Gammeltoft-Hansen, Jon Andersen, Kaj Larsen, Karsten Loiborg, Morten Engberg og Jens Olsen, 2.udgave, Jurist – og Økonomforbundets Forlag, p.266ff.

I forhold til Al's habilitet, så gør vi meget tydeligt opmærksom på i udsendelsen, at det er hendes mand, der var ambassadøren. Han bestrider ikke længere den stilling. Og vi forklarer også meget klart, at oplysningerne ikke kommer fra ambassadøren, men fra Matilde Kimer, DRs Ruslands-korrespondent. (AL) bruger på intet tidspunkt private oplysninger, og hendes relation til den omtalte ambassadør spiller ingen rolle for indholdet, da fokus er metoderne."

Værten AL har oplyst ledelsen i DR om sit slægtskab. Det er en selvstændig begrundelse, at værten er gift med den tidligere Ukraine-ambassadør.

Ledelsen har skønnet, at det ikke i den konkrete sag var et problem.

I denne sag kan omtalen give seerne en berettiget tvivl om DRs ståsted, men der er tale om en post, som værtens mand tidligere har beklædt og som han ikke længere har, og selve indholdet i, hvorvidt værtens mand kan betegnes som "CIA-ambassadør" eller ej er ikke genstand for udsendelsen eller klagen. Det er påvirkningsmetoden fra gæsten/klageren, der er til debat i udsendelsen.

DR har ikke pligt til at fremlægge sine overvejelser eller personlige oplysninger vedrørende ansattes habilitet offentligt, men DR gør det i dette tilfælde helt åbenlyst som et led i udsendelsen.

Der foreligger ingen "sag" at påvirke, og der kan det næppe anses for at være en overtrædelse af Forvaltningslovens bestemmelser om inhabilitet.

Samlet set er jeg ikke enig med redaktionschefen. Der er generelt risiko for mistanke om inhabilitet, når DR tillader at værter og andre medarbejdere inddrager nærtstående familiemedlemmer i indslag og programmer. Men hver situation skal undersøges og vurderes individuelt og konkret.

Det er også hvad etikchef i DR, Inger Bach, påpeger i generelle termer i interviewet i 2014. Men i denne konkrete situation har redaktionen åbent fremlagt familierelationen, emnet er ikke, hvorvidt værtens mand faktisk er eller var CIA-ambassadør, og det er et overstået kapitel, hvor der næppe foreligger nogen "sag", der – i Forvaltningslovens forstand – kan påvirkes. Klager får derfor ikke medhold.

Hundedyr

Der fjerde klagepunkt/spørgsmål drejer sig om, at klager mener, at DR har fortiet information om prisen for at tage til Krim-halvøen og Donetsk i Østukraine. Ud fra de givne oplysninger er der ingen sikker viden om, hvad en rejse til de pågældende områder koster, og hvorvidt værten betegner det som "hundedyr" eller det modsatte er ikke omfattet af DRs etiske retningslinjer. Hvis DR måtte have foretaget grundig research af rejsepriserne til Krim og Østukraine, sådan som klager

hævder, fremgår det ikke af udsendelsen. DR er ikke pligtig til at fremlægge resultatet af eventuel research på feltet. Det fremgår af den mail, som redaktionen har sendt til klager om interviewaftalen, at redaktionen vil gå kritisk til klagers rolle. "Vi vil gerne konfrontere dig med rygerne om, at du skulle være en såkaldt russisk "informationstrolch" står der i mail sendt den 19. juni fra et medlem af redaktionen. Klager får i programmet rig mulighed for at besvare kritik af sin egen rolle og at forklare sine eventuelle økonomiske og øvrige fordele i forhold til sin forbindelse til oprørsgrupperne på Krim.

Klager får ikke medhold i den påstand.

Spørgsmål fem drejer sig om det samme og er omfattet af det forrige svar.

Konklusion og sammenfatning

Sigtet i programmet "Sidste nyt fra Østfronten" den 8. juli på DR2 var at konfrontere gæsten (nu klager) med klagers påvirkning af blandt andet DR. Det var klager bekendt med. I den sammenhæng valgte værten i programmet at spørge gæsten til, hvorfor han over for DRs Ruslandskorrespondent har omtalt den tidligere danske ambassadør i Ukraine – og i øvrigt værtens ægtemand – som én, der arbejder for den amerikanske efterretningstjeneste CIA.

Det var berettiget og ikke en overtrædelse af DRs etik at inddrage denne besked i programmet. Der var ikke tale om, at gæsten blev præsenteret for et direkte citat, sådan som klager hævder. Gæsten – og nu klager – fik mulighed for at give sin version og modsige værtens udsagn herunder at korrigere en mindre fejl om, at udsagnet var fremsat på Messenger og ikke SMS.

Det styrkes af, at DRs Ruslandskorrespondent selv uopfordret har inddraget en privat henvendelse fra klager i redaktionsarbejdet. Centrale medarbejdere – herunder korrespondenter – kan i visse særlige tilfælde vanskeligt skille deres private offentlige ytringer fra deres DR-funktion, og en offentlig privat ytring kan efter omstændighederne ikke være forenelig med medarbejderens arbejdsopgaver for DR. I denne sag var der tale om en arbejdsrelateret henvendelse til korrespondentens Messenger, som DR-korrespondenten valgte at svare på, men betragtede som en del af sit arbejde.

Klager får ikke ret i den påstand. Klager får dermed ikke medhold i sine to første klagepunkter.

Lytterne og seernes redaktør vil dog som følge af spørgsmålet i fremtiden kigge nærmere på temaet om medarbejderens brug af private sociale profiler i forbindelse med arbejdet.

Klager havde endvidere hævdet, at værten var inhabil ved at omtale sin egen mands tidligere ambassadørpost i programmet. Det bør generelt betragtet altid mane til forsigtighed, at DR ansatte benytter nærtstående familiemedlemmer i forbindelse med arbejdet. Men i denne konkrete sag var der tale om en åben fremlæggelse af et aspekt, nemlig den negative omtale af værtens mands ansættelsesforhold, og der var næppe nogen påvirkningsmuligheder for værten i forhold til en konkret sag.

Klager får ikke medhold i dette kritikpunkt.

Klager får heller ikke medhold i, at programmet burde have fremlagt sin research vedrørende omkostninger til en rejse til Krim/Østukraine. At værten benytter ordet "hundredyr" om omkostningerne ved at rejse til Krim er ikke en overtrædelse af DRs etiske regler. Klager fik tilstrækkelig mulighed for at besvare påstande derom i programmet.

Klagen bliver afvist.

Jesper Termansen, den 11. september 2017

